

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Quòd Deus singulis dies suos præsigat, vt minui, nec augeri possint. xxv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

plicem trahit. Hanc enim necessitatem non propria facit natura, sed conditionis adiectio. Nulla enim necessitas cogit incedere voluntate gradientem: quamvis eum tum cum graditur, incedere necessarium sit. Eodem igitur modo si quid providentia præsens videt, id esse necesse est, tametsi nullam naturam habeat necessitatem. Atqui Deus ea futura, quæ ex arbitrij libertate proveniunt, præsens contuetur. Hæc igitur ad intuitum releta diuinum, necessaria fiunt per dispositionem diuinæ notionis: per se verò considerata, ab absoluta nature suæ libertate non desinunt. Fient igitur proculdubio cuncta quæ futura Deus esse prænoscit, sed eorum quædam de libero proficiscuntur arbitrio: quæ quamvis eueniant existendo, tamen naturam propriam non amittunt qua prius quam fierent, etiam non euenire potuissent.

Quod diuina æternitas, nec fuisse nec futurum esse habeat. Cap. XXII.

Sed quia beatus Iob sancto æternitatis spiritu impletur, *Grego. in* & fuisse vel futurum esse æternitas non habet, cui nimirum nec præterita trãseunt, nec quæ futura sunt veniunt: *suis moribus.* quia cuncta per præsens videt.

Quod cuncta quæ hominibus fiunt, absque omnipotentis occulto consilio non veniant. Cap. XXIII.

Nulla quæ in hoc mundo hominibus fiunt, absque omnipotentis Dei occulto consilio veniunt, Nam cuncta Deus secutura præsciens, ante secula decreuit, qualiter per secula disponantur. *Ex eodẽ.*

De eadem re. Cap. XXIII.

Nec propheta igitur fallax quia tempus mortis intuit, quo vir ille mori merebatur: nec dominica statuta conuulsa sunt: quia vt ex largitate Dei anni vitæ crescerent, hoc quoque quod ante secula præfixum fuit, atque spacium vitæ quod inopinatè foris est aditum, sine augmento præscientiæ fuit intus statutum. *Ex eodẽ.*

Quod Deus singulis dies suos præfigat, vt nec minui, nec augeri possint. Cap. XXV.

Præfixi dies singulis ab interna Dei præscientia, nec augeri possunt nec minui, nisi coningat vt ita præsciantur, vt aut cum optimis operibus longiores sint, aut cum pessimis breuiores, sicut Ezechias augmentum dierum meruit impensione lachrymarum, & sicut de peruersis scriptum est, *Ex eodẽ.*

indisciplinatis obuiat mors. Sed sæpe iniquus quâuis in ocula Dei præsciētia longa vitæ eius tempora non sint prædestinata, ipse tamen quia carnaliter viuere appetit, longos animo dies proponit, & quia ad illud tempus peruenire non valet quod expectat, quasi antequam dies illius impleantur perit. Quod tamen intelligere & aliter possumus. Plerumque enim quosdam cernimus, & peruersè agere, & vsque ad senectutem vltimam peruenire. Quomodo enim dicitur, antequam dies eius impleantur, peribit, cum in quibusdam sæpe videamus, quia ætate longa iam membra deficiūt, & tamen prauitatem suam eorum desideria exequi non desistunt.

Quod Deus nostra peccata dissimulet. Cap. XXVI.

Ex eodē.

Omnipotens Deus quid nobis profuturum esse valeat sciens, dissimulat & audire dolētium vocem, vt auget vtilitatem, vt purgetur vita per pœnam, & quietis tranquillitas, quæ hic inueniri non valet, alibi quaratur.

Quod Deus cuncta disponat, & consideret vniuersorum finem. Cap. XXVII.

Ex eodē.

Tempus ergo posuit tenebris, & vniuersorum finem ipse considerat. Vniuersorum nomine, & electos voluit & reprobos comprehendere. Nam bona faciens & ordinans Deus, mala non faciens, sed ab iniquis facta, ne inordinatè veniant ipse disponēs, considerat vniuersorum finem, & patienter tolerat omnia, atque intuetur malorum terminum, quo ex malo mutantur ad bonum. Intuetur etiam reproborum finem, quo de malo opere, digni trahantur ad supplicium. Vidit finem persequētis Sauli, vidit finem quasi obsequētis discipuli, quod pro commisso scelere guttur de quo stringeret, seque & peccantem puniret, & deterius puniendo deciperet. Vidit Niniuitas delinquentes: sed considerauit finem delinquentium, pœnitentiam correctorum. Vidit quoque Sodomam delinquentem: sed considerauit finem ardoris luxuriæ, ignem gehennæ. Vidit Gentilitatis finem, quod possessa iniquitatum tenebris, quandoque fidei luce claresceret. Vidit etiam Iudææ terminum, quod ab ea luce fidei quam tenebat, obduratæ perfidiæ tenebris cæcatur.

Item de prædestinatione. Cap. XXVIII.

Ex dictis Fulgētii.

Fulgentius in libro de prædestinatione ita ait: Neque enim est alia Dei prædestinatio, nisi futurorum operum